

Banegaard indeholder en Bøværighed, det gør det ikke, men det involverer en Udgift og en temmelig betydelig Udgift. Der er nemlig stor Forskel paa at føre plant og horisontalt og paa at føre under en temmelig stærk Stigning, som maaske bliver saa stærk, som man ellers ikke har den paa vedkommende Bane, det tør jeg i dette Øjeblik ikke sige noget om, men deri ligger Ulempen, at man kommer til en virkelig og væsentlig Stigning til den nye Station. At denne Station har stor Betydning for Viborg By, til Dels ogsaa for Amtet, indrømmer jeg fuldt ud. For Statsbanen har den ikke nogen saadan Værdi, at man kan ofre saa meget, som der forlanges, men jeg maa bemærke, at Viborg By har ubetinget selv Skyld i, at den nævnte Station er kommen til at ligge, hvor den ligger, det tør jeg sige. Saa sagde det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds: Ja, men det kunde jo være, at man alligevel kom under uheldige Stationsforhold der. Det tror jeg nu ikke, jeg tror nok, at den nye Station vil kunne fyldestgøre. Men saa sagde det ærede Medlem, at man med Tiden, naar man skal til at udvide sig, igen skal til at grave flere Bakker bort. Jeg tvivler noget derom, i hvert Fald saa vidt jeg er kendt — jeg er ikke saa nøje lokalt kendt, som ærede Medlemmer, der have udtalt sig — tror jeg, at man kunde flytte sig noget ud i Søen, det er ogsaa en Vej, man kan komme frem paa, og det er altid den billigste Vej. I øvrigt tror jeg, at det har nogen Interesses endnu en Gang at konstatere Tallene. Flytningen af Viborg Station, naar den skal være fuldstændig, er anslaaet til 898,000 Kr., altsaa en ret betydelig Sum, at udvide Stationen paa det nuværende Sted koster 350,000 Kr. Som Bidrag til at flytte Stationen paaregnes den private Banes Bidrag til Udvidelsen, 75,000 Kr., som den sparer paa anden Maade, Besparelsen paa den private Banes Anlæg ved Fortortelsen 97,000 Kr., af hvilke Halvdelen falder paa Staten, Halvdelen paa Koncessionshaveren, som er Viborg Amtsråd. Man har altsaa regnet det, der spares paa den anden Udvidelse, Stationens Flytning til Gode. Saa komme vi til den kalkulerede Værdi af den nedlagte Banestrækning. Nu vil det vistnok indrømmes, at det er ret liberalt, at man kalkulerer den til 137,000 Kr., det vil med andre Ord sige, at Staten igen skal udlevere 137,000 Kr., og saa maa det komme an paa, hvad man faar ud af den nedlagte Banestrækning med videre. Nu mener det ærede Medlem, at man kunde faa en større Sum. Det var jo meget interessant, naar man kunde faa nogen

Sikkerhed for, at der kunde komme en større Sum ud paa dette Punkt; thi det er klart, at hvad der kommer ud som et Plus paa dette Punkt, gaar fra den Sum, Staten hyderligere skal skyde til. Tilfids bliver der et Minus paa 239,000 Kr., som skal gaa ud af Statskassen. Det er jo i Virkeligheden ret betydelige Summer her er Tale om; det hele bliver jo 898,000 Kr., og i Realiteten bliver det saaledes, at disse Summer udredes saa temmelig af Statskassen, man regner saa paa den ene eller paa den anden Maade, og det Minimum, man kan komme til ved meget nøje Beregninger, er 600,000 Kr. Det er altsaa en ret betydelig Sum. Jeg maa tillade mig at fastholde, hvad jeg tidligere udtalte, at jeg maa være meget betænkelig ved at gaa til en saadan Foranstaltning. Saa siger det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds: Ja, men man var saa haard ved Viborg—Aalestrupbanen eller ved Amtsrådet den Gang, man bevilgede denne Jærnbane; man vilde ikke give den som Statsbane, men kun som privat Bane, og det gjorde man ganske rigtig, men man forpantede den — som det ærede Medlem saa godt som nogen veed — paa temmelig favorable Vilkaar. Jeg har jo selv Ansvaret for den Forpagtning, der kom i Stand, men var for Resten i den Retning — tror jeg — i nogenlunde god Overensstemmelse med Tinget, i hvert Fald med Finansudvalget. Gennem denne Forpagtning gav man i Virkeligheden en ret passende Rentegaranti for de Midler, som vedkommende Lokalteter maatte sætte i Baneanlæget, foruden at man befriede den for Driften. Den Forpagtningsaagift, man har lovet dem, som man jelsfølgelig til at aflevere; den er sikker nok, da det er fra Statsbanen. Om man ved at drive Banen kan tjene den eller blot nogenlunde vil komme op imod den og ikke faa Driftstab, er et Fremtidsspørgsmaal; det skal jeg ikke indlade mig paa. Altsaa, jeg mener, at man i Virkeligheden har stillet sig ret liberalt overfor de Krav, der stete den Gang fra Viborgegnens Side. At Amtsrådet og Viborg By kunne ønske at faa det bedst mulige Vilkaar, kan jeg aldeles ikke fortænke dem i; jeg finder det høist naturligt, men jeg tror, som sagt, at man allerede er gaaet ret vidt, og at der er disse Betæneligheder ved at gaa saa vidt, som nu kræves. Om Forholdene kunne blive forandrede, hvis man fra Viborg-Siden var i Stand til at tilbyde bedre Vilkaar og overtage noget mere, er et Spørgsmaal, som altid kan blive overvejet. — Jeg har endnu blot at sige til det ærede Medlem fra Morsø (C. Mann), som udtalte